

- 3) Pentru a stabili sensul noțiunii „prețuri inechitabile”, utilizată la articolul 102 [al doilea paragraf] litera (a) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în contextul gestiunii drepturilor de autor și a drepturilor conexe, este oportună și suficientă utilizarea indicelui de paritate a puterii de cumpărare care rezultă din produsul intern brut?
- 4) Compararea tarifelor trebuie efectuată în raport cu fiecare segment tarifar sau în raport cu nivelul mediu al tarifelor?
- 5) Când trebuie să se considere că diferența dintre tarifele examinate în scopul aplicării noțiunii „prețuri inechitabile”, utilizată la articolul 102 [al doilea paragraf] litera (a) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, este semnificativă, astfel încât operatorul economic care are o poziție dominantă trebuie să demonstreze că tarifele sale sunt echitabile?
- 6) Ce informații pot fi solicitate în mod rezonabil operatorului economic pentru a dovedi caracterul echitabil al tarifelor privind operele protejate de drepturi de autor, în contextul aplicării articolului 102 [al doilea paragraf] litera (a) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, dacă prețul acestor opere nu se poate stabili precum în cazul bunurilor materiale? Este vorba doar despre costurile administrative ale organismului de gestiune a drepturilor de autor?
- 7) În cazul încălcării dreptului concurenței, în vederea stabilirii unei amenzi, se impune excluderea din cifra de afaceri a unui organism de gestiune a drepturilor de autor a remunerațiilor plătite autorilor de către organismul respectiv?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Regatul Unit) la 6 aprilie 2016 – Peter Fisher, Stephen Fisher, Anne Fisher/Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs

(Cauza C-192/16)

(2016/C 200/19)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Peter Fisher, Stephen Fisher, Anne Fisher

Pârâți: Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs

Intervenient: Her Majesty’s Government of Gibraltar

Întrebările preliminare

- 1) În sensul articolului 49 TFUE (libertatea de stabilire) și având în vedere relația constituțională dintre Gibraltar și Regatul Unit:
 - 1.1. Gibraltarul și Regatul Unit trebuie să fie considerate ca făcând parte dintr-un singur stat membru (a) în sensul dreptului Uniunii și, în cazul unui răspuns afirmativ, aceasta are drept consecință faptul că articolul 49 TFUE nu se aplică între Regatul Unit și Gibraltar decât în măsura în care se poate aplica în cazul unei măsuri interne sau, alternativ, (b) în sensul articolului 49 TFUE luat în considerare separat, astfel încât articolul respectiv nu se aplică decât în măsura în care este aplicabil unei măsuri interne? sau
 - 1.2. Având în vedere articolul 355 alineatul (3) TFUE, Gibraltar are statutul constituțional de teritoriu separat de Regatul Unit în cadrul Uniunii, astfel încât (a) exercitarea dreptului de stabilire între Gibraltar și Regatul Unit trebuie să fie considerată ca fiind parte a schimburilor comerciale în interiorul Uniunii în sensul articolului 49 TFUE sau (b) articolul 49 TFUE se aplică pentru interzicerea restricțiilor privind exercitarea dreptului de stabilire de către resortisanții Regatului Unit în Gibraltar (ca entitate separată)? sau

- 1.3. Gibraltarul trebuie să fie tratat ca un stat sau un teritoriu terț, astfel încât dreptul Uniunii nu este aplicabil în cazul schimburilor comerciale dintre cele două decât în cazul în care dreptul Uniunii produce efecte între un stat membru și un stat terț? sau
 - 1.4. Raportul constituțional dintre Gibraltar și Regatul Unit trebuie să fie tratat în alt mod în conformitate cu articolul 49 TFUE?
- 2) Prin ce este diferit, dacă este cazul, răspunsul la întrebările de mai sus dacă sunt analizate în contextul articolului 63 TFUE (și, în consecință, în legătură cu libera circulație a capitalurilor), iar nu al articolului 49 TFUE?

A acțiune introdusă la 12 aprilie 2016 – Comisia Europeană/Republica Elenă

(Cauza C-202/16)

(2016/C 200/20)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: M. Patakia și E. Sanfrutos Cano)

Pârâtă: Republica Elenă

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că Republica Elenă, prin faptul că a tolerat funcționarea defectuoasă a depozitului de deșeuri din Templonio, care nu îndeplinește condițiile și cerințele legislației Uniunii în materie de mediu cuprinse în articolul 13 din Directiva 2008/98/CE⁽¹⁾ privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive, precum și în articolul 8 litera (a), în articolul 11 alineatul (1) și în anexa I la Directiva 1999/31/CE⁽²⁾ privind depozitele de deșeuri, nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul dispozițiilor susmenționate;
- obligarea Republicii Elene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

1. Prezenta cauză privește nerespectarea de către Republica Elenă a obligațiilor care îi revin în temeiul articolului 13 din Directiva 2008/98/CE privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive, precum și al articolului 8 litera (a), al articolului 11 alineatul (1) și al anexei I la Directiva 1999/31/CE privind depozitele de deșeuri. Încălcarea acestor dispoziții privește funcționarea depozitului de deșeuri din Templonio, în Corfu.
2. Prezenta acțiune are ca obiect funcționarea defectuoasă a depozitului de deșeuri din Templonio și consecințele nefaste pe care acesta le are asupra mediului, combinat cu faptul că autoritățile elene nu au luat măsurile necesare prevăzute de legislația Uniunii în materie de mediu pentru a se asigura că depozitul de deșeuri poate funcționa în deplină conformitate cu condițiile și cerințele legislației Uniunii în materie de mediu.
3. Pe toată durata procedurii privind încălcarea, Comisia a identificat diferite probleme legate de disfuncționalități ale depozitului de deșeuri, care au fost constatate prin mai multe inspecții efectuate între 2009 și 2012 de către autoritățile elene competente.